

Sygn. akt IV Ka 93/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA w SO Stanisław Tomasik

Sędziowie SO Tadeusz Węglarek

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska (spr.)

Protokolant sekr. sądowy Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2015 roku

sprawy **R. R.**

oskarżonego z art.157§1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 8 stycznia 2015 roku sygn. akt VII K 700/14

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 438 pkt 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uzupełnia rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 wyroku poprzez określenie terminu do częściowego naprawienia szkody na 6 (sześć) miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżonego od zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 93/15

UZASADNIENIE

R. R. został oskarżony o to, że w dniu 31 sierpnia 2014 roku w miejscowości (...) gmina W. w trakcie szarpaniny nieoczekiwanie uderzył pięścią w twarz H. D., co spowodowało u niego obrażenia ciała w postaci: złamania kości nosa z deformacją nosa i przemieszczeniem w prawą stronę, stłuczenie okolicy oczodołu lewego z zasinieniem powiek i obrzękiem przy czym obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające dłużej niż siedem dni w rozumieniu Kodeksu karnego, jednocześnie obrażenia te są inne niż określone w art. 156 k.k. tj. o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 8 stycznia 2015 roku w sprawie sygn. akt VII K 700/14:

1. na podstawie art. 66 § 1 i 3 k.k. i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego R. R. warunkowo umorzył na okres próby 1 roku;
2. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego R. R. świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
3. na podstawie art. 67 § 3 k.k. zobowiązał oskarżonego R. R. do częściowego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego H. Z. poprzez zapłatę kwoty 120 złotych,
4. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 190 złotych tytułem poniesionych wydatków oraz kwotę 60 złotych tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator.

Apelacja Prokuratora wywiedziona została z treści art. 438 pkt 1 k.p.k. i zaskarżyła wyrok w części dotyczącej orzeczonego środka probacyjnego. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła obrazę prawa materialnego, a mianowicie przepisu art. 67 § 3 k.k., poprzez jego błędne zastosowanie i nie określenie terminu, w jakim oskarżony ma dokonać częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.

W konkluzji skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez określenie w punkcie 3 wyroku terminu naprawienia szkody przez R. R. na rzecz pokrzywdzonego, a w pozostałym zakresie o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator popierał apelację Prokuratora Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim i wnioski w niej zawarte, z tym, iż wnosił o wskazanie terminu 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku na częściowe naprawienie szkody przez R. R..

Oskarżony przyłączył się do skargi apelacyjnej Prokuratora Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga apelacyjna oskarżyciela publicznego jest zasadna.

Sąd Okręgowy zważył, iż rację ma skarżący wskazując w treści środka odwoławczego na brak normatywnej podstawy dla niezakreślenia terminu do częściowego naprawienia szkody przez oskarżonego. Prokurator słusznie podniósł, iż naprawienie szkody orzeczone w oparciu o przepis art. 67 § 3 k.k., jako środek probacyjny musi wskazywać termin, w jakim sprawca ma ów obowiązek wykonać, co wynika z treści art. 342 § 2 k.p.k.

Sąd Okręgowy zważył, iż faktycznie obowiązek naprawienia szkody (punkt 3 wyroku), odmiennie aniżeli świadczenie pieniężne (punkt 2 wyroku) nie jest jednym ze środków karnych wymienionych w art. 39 pkt 5-7 k.k., które sprawca winien spełnić z chwilą uprawomocnienia się wyroku, lecz obowiązkiem probacyjnym, odnośnie którego należy stosować reguły wynikające z treści art. 74 § 1 k.k. – sąd musi wskazać czas i sposobu wykonania środka probacyjnego.

W tej sytuacji sąd rejonowy winien dodatkowo określić, w jakim okresie czasu oskarżony R. R. ma spełnić obowiązek częściowego naprawienia szkody i zapłacić na rzecz H. Z. kwotę 120 złotych. O rozróżnieniu zasad dotyczących wykonywania wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, w zakresie świadczenia pieniężnego oraz obowiązku naprawienia szkody, wypowiedziały się przykładowo:

- Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 30 września 2008 r. sygn. II AKa 282/08, zgodnie z którym: „Świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 67 § 3 k.k., jest środkiem probacyjnym (zgodnie z tytułem rozdziału VIII Kodeksu karnego) w postaci orzeczanego przy warunkowym umorzeniu postępowania środka karnego, natomiast nie może być ujmowane jako obowiązek probacyjny, a tylko w odniesieniu do takich obowiązków przepisy Kodeksu karnego stawiają wymóg określenia czasu i sposobu ich wykonania. Potwierdza to również treść przepisu art.

68 § 2 k.k., który przewiduje możliwość podjęcia warunkowo umorzonego postępowania w przypadku uchylania się od wykonania nałożonego obowiązku lub orzeczonego środka karnego. (Prok.i Pr.-wkl. 2009/7-8/34, KZS 2009/7-8/64);

- Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 grudnia 2003, sygn. akt WA 55/03, zgodnie z którym: „W wypadku orzeczenia na podstawie art. 67 § 3 k.k. świadczenia pieniężnego wymienionego w art. 39 pkt 7 k.k., sąd nie wyznacza w żadnej formie terminu jego spełnienia, albowiem wykonanie wyroku w tej części następuje po jego uprawomocnieniu się, w sposób określony w art. 196 § 1 k.k.w. Tak więc, partykuła "ponadto" w art. 67 § 3 k.k. rozgranicza środki probacyjne od środków karnych. Rozgraniczenie to ma szalenie istotne znaczenie, bowiem w sytuacji nałożenia obowiązków probacyjnych sąd zobowiązany jest do określenia czasu i sposobu ich wykonania - art. 74 § 1 k.k., natomiast przy orzeczeniu środków karnych tak postąpić nie może, bowiem żaden przepis materialnoprawny nie daje mu ku temu podstaw” (opubl. LEX nr 477637, Prok.i Pr.-wkl. 2009/6/43, KZS 2009/6/79).

Należy także pamiętać, że termin do naprawienia szkody nie może pokrywać się z terminem uprawomocnienia się wyroku warunkowo umarżającego postępowanie. Potwierdzeniem tego stanowiska jest uchwała Sądu Najwyższego w z dnia 24 maja 2005 roku w sprawie IKZP 17/05 (opubl. OSNKW 2005, nr 7-8, poz. 59).

Wskazane powyżej uchybienie Sądu Rejonowego stanowi niewątpliwie obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 67 § 3 k.k., skutkującą zmianą zaskarżonego wyroku w tym przedmiocie.

Zważywszy na dochody oskarżonego i wysokość orzeczonego częściowego obowiązku naprawienia szkody, za uzasadnione uznano wskazanie terminu 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku, na jego wykonanie przez R. R.

W związku z powyższym Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uzupełnił rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 wyroku poprzez określenie terminu do częściowego naprawienia szkody przez oskarżonego.

W pozostałej części Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, jako słuszny i odpowiadający prawu.

W oparciu o przepisy powołane w sentencji wyroku Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego R. R. z wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.